

àrea de previsió social complementària

EDITORIAL AREA INFORMA 13

LA PREVISIÓ SOCIAL COMPLEMENTÀRIA AL MÓN DEL TREBALL, AQUESTA QÜESTIÓ QUE SEMBLA TAN NOVA I QUE, EN CANVI, NO HO ÉS TANT.

Els compromisos per pensions, o sigui, prestacions dineràries per contingències d'incapacitat permanent, mort o jubilació, hi són presents al món del treball des de fa moltes dècades. Allò que avui anomenen previsió social complementària va d'això

A molts "Reglamentos Nacionales de Trabajo" dels anys 40 o a les posteriors "Ordenanzas de Trabajo", de finals dels seixanta i principis dels setanta, i a molts convenis "predemocràtics", hi trobem prestacions complementàries a les prestacions públiques.

Per exemple, a la "Reglamentación Nacional de Trabajo de la Industria de la Panadería", de 12 de juliol de 1946, article 55, s'establia que "...se pondrán los medios oportunos para a la mayor brevedad un Montepío de Previsión Social de la Industria Panadera, con la finalidad de otorgar subsidios de vejez y seguros de enfermedad, indemnizaciones de defunción y otros beneficios". O a la "Ordenanza de Trabajo para las empresas de seguros", de 14 de maig de 1970, a l'article 44, regula la "Prestació complementària de jubilació", deia que "A partir de la fecha en que el empleado cumpla sesenta y cinco años podrán optar por la jubilación o ser ésta decidida por la Empresa, con una compensación

económica vitalicia. en ambos casos a cargo de la misma, consistente en la diferencia entre la pensión que perciba de la Mutualidad Laboral y el total de la anual mínima reglamentaria que tenga asignada en el momento de tal decisión...". Són exemples de prestacions que avui definiríem com "previsió social complementària".

El 1999 va iniciar-se l'exteriorització obligatòria d'aquests compromisos per pensions, instrumentant-los a través d'assegurances o de plans de pensions. A partir del 2004 quedava prohibit el seu finançament a través de provisions internes als balanços de les empreses, només sent vàlida la seva instrumentació a través d'assegurances o de plans de pensions d'ocupació, que a diferència dels contractes d'assegurances, reconeixen drets consolidats i es controla per una comissió de control on hi participen els treballadors.

Segons la Llei Reguladora dels Plans i Fons de Pensions, "les prestacions dels plans de pensions no seran, en cap cas, substitutòries de les preceptives en el règim corresponent de la Seguretat Social, tenint, en conseqüència, caràcter privat i complementari o no d'aquelles". A través dels plans de pensions d'ocupació, on el promotor és

L'ÀREA INFORMA No 13

EDITORIAL

“LA PREVISIÓ SOCIAL COMPLEMENTÀRIA AL MÓN DEL TREBALL,
AQUESTA QÜESTIÓ QUE SEMBLA TAN NOVA
I QUE, EN CANVI, NO HO ÉS TANT.”

l'empresa i els partícpis els treballadors, s'hi poden instrumentar compromisos per pensions que s'exterioritzen o d'altres de nous, pactats a la negociació col·lectiva. Per tant, la defensa irreductible per CCOO d'un sistema públic de pensions, sostenible i suficient, és absolutament compatible amb la defensa dels sistemes complementaris aconseguits a través de la negociació col·lectiva.

I aquesta és la qüestió. Perquè per CCOO la previsió social complementària és salari diferit, una conquesta assolida i defensada a través de la negociació col·lectiva. Com es recull als acords interconfederales signats entre patronal i sindicats, la seva extensió "és un factor positiu en el sistema de relacions laborals i cal estimular i promoure

iniciatives que la impulsin".

La previsió social complementària no és una novetat. Han canviat el paradigma en el qual es mou i l'interès que aquesta desperta, perquè ha passat de ser un element opac, controlat només per les empreses, a instrumentar-se en vehicles transparents, en els quals hem de reivindicar la nostra participació i la consolidació de drets, desenvolupant i estenent-la a través de la negociació col·lectiva, sempre sota la premissa de què, com diem a CCOO, la previsió social complementària i els plans de pensions d'ocupació tenen una naturalesa independent del sistema públic de Seguretat Social, de la qual mai seran ni subsidiaris ni substitutoris, sent el sistema públic de pensions un bé comú a preservar.

Barcelona, 17 de juliol de 2017

Jordi Giménez Maluenda
ÀREA DE PREVISIÓ SOCIAL COMPLEMENTÀRIA
Secretaria d'Acció Sindical
CCOO de Catalunya

** Article publicat a "LLUITA OBRERA",
número 231 (pàgina 15).
Abril-junt 2017.*